

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ.

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ).

Φίλτατέ μοι,

Μετὰ τὴν τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν ἔκθεσίν μου νομίσας ὅτι ἐκόλασα τὴν ψυχὴν μου κακολογήσας φίλους καὶ ἐχθρούς, μετέβην εἰς Τήνον διὰ νὰ σώσω τὴν ψυχὴν μου.

Ἐπεβιβάσθην τοῦ ἀτμοπλοίου τὴν παραμονὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἔνθα πατεῖς, πατῶσε, ἀναμιξὲς ἐπεβιβάζοντο, Ἕλληνες, Ἀνατολίται, Βλάχοι, Τοῦρκοι, Ἀγγλοὶ, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιὰ, κοσμητοὶ, παπαδες, ἐπισκοποὶ—ἦσαν γὰρ καὶ τοιοῦτοι—ὕγιεις, ἀνάπηροι, εὐρωστοὶ, ἀναιμικοὶ, στραβοὶ, κουτσοί... .

Καὶ ὅλοι αὐτοὶ εἶχαν τὴν ἀπαίτησιν νὰ γίνουιν ὕγιεις πιστεύοντες, ὑπὸ τῆς Παναγίας, χωρὶς μὲν φάρμακα, πληρώσαντες ὅμως τὴν κοῦραν,—διότι δὲν εἶναι τόσον ἀφιλοκερδὴς ἡ μήτηρ τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ θεραπεύῃ ἀμισθί, ἥτοι ἄνευ λαμπάδων καὶ χαρισμάτων διὰ... τὴν σεβαστὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ναοῦ τῆς, ἥς ἡ χάρις κλπ.

Ἀπεβιβάσθην μεθ' ὅλου αὐτοῦ τοῦ σωροῦ εἰς Τήνον, ἐλευθερωθεὶς τέλος τῆς ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καταλαβούσης με, οὐ μόνον ἀσφυξίας, ἀλλὰ καὶ διαθέσεως πρὸς... ἐργολαβίαν.

Σοὶ εἶπον ὅτι ἦτο παραμονή, ἥτοι 25 Μαρτίου, καὶ ὅμως ἅμα ἐξεληθὼν, εἶδον πολλοὺς προσεκτικῶς ἀναγινώσκοντας βιβλία τινα μὲ ἱερὸν ἐπανωφόριον, ἥτοι μὲ σταυρὸν εἰς τὸ ἐξώφυλλον. Ἐπλησίασά τινα ἐκ περιεργείας.

—Τὶ ἀναγινώσκετε, φίλε μου, μετὰ τόσης περιεργείας;

—Τὰ θαύματα τῆς Μεγαλόχαρης.

—Τὰ θαύματα; Καὶ ἐξετυπώθησαν ἡδὴ;

—Οὐ, οὐ, οὐ!

—Πρὶν γίνουιν;

Ὁ ἄπλοὺς ἄνθρωπος ἐσταυροκοπήθη, ἔπτυσσε τὸν κόλπον του, ἐψυθίρισεν «Ἵπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ» καὶ ἔφυγε.

Ἀγνοῶ ποίου εἶδους εἰσὶ τὰ θαύματα τῆς Παναγίας, διότι δὲν ἔσχον τὴν γενναιότητα ἢ μάλλον τὴν ἱερόσυλον ιδέαν νὰ τ' ἀναγνώσω ποτὲ, πλην νομίζω ὅτι ὡς τὸ σπουδαιότερον πάντων πρέπει νὰ θεωρηθῇ τοῦτο, ὅτι ἐκτυπῶνται ἐν Σύρῳ ἢ Ἀθήναις κατὰ Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους, καὶ πωλοῦνται ἐν Τήνῳ τῇ 24 Μαρτίου ἐκάστου ἔτους, ὅσα θαύματα ἔγειναι τὴν αὔριον 25 Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εὐλογημένοι ἐπίτροποι, δὲν ἔχετε ὑπομονὴν νὰ τὰ ἐκδώσητε μετὰ μίαν ἡμέραν; Ἀλλὰ τότε φεύγει ὁ λαός!

Ἠκολούθησα μίαν ὥραίαν πολυθύσανον τὴν κόμην ἔχουσαν καὶ ξανθὴν συμπολίτιδα τοῦ Ἀττάλου καὶ κατήλθον εἰς τὴν ὑπόγειον Εὐρεσίαν, ἔνθα συνωθούμενοι καὶ συνωθούμενοι τρέχουν νὰ λάβουν τρία ἱερὰ κειμήλια. Ὁλίγον χῶμα ἐκ τῆς θέσεως τῆς ἀνευρέσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνας, ὀλίγον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδύλας τῆς Θεοτόκου, καὶ ὀλίγον ἁγιασμὸν ἐκ τῆς πηγῆς τῆς εὐρέσεως.

Τώρα πρὸ πόσων ἐτῶν χρονολογεῖται ἡ ἐν Τήνῳ πανήγυρις καὶ πόσαι μυριάδες μυριάδων εὐλαβῶν χριστιανῶν κατ' ἔτος λαμβάνουν τὸ χῶμα αὐτὸ, τὸ ἔλαιον καὶ τὸν ἁγιασμὸν; Καὶ ὅμως καὶ ἡ κανδύλα εἶναι πάντοτε πλήρης ἐλαίου καὶ τὸ ὑπόγειον σῶον καὶ μεστὸν χῶματος καὶ ἡ πηγὴ ἀνεξάντλητος.

Ἰδοὺ ἐσκέφθην ἕτερα θαύματα μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὰ βιβλία τῶν θαυμάτων τῆς Παναγίας.

Ἐὰν τὸ ἐν τῷ μικρῷ ὑπογείῳ χῶμα, ἦτο λόφος ὡς τὰ Ἱμαλῆα ὄρη, ἐὰν τὸ ἐν τῇ κανδύλλῃ ἔλαιον, ἦτο ὅσον ἡ Κασπία θάλασσα, ἐὰν ὁ ἁγιασμὸς ἦτον ὅλος ὁ Μιαισι-πῆς, θὰ ἐξηντλοῦντο. Καὶ ὅμως τὸ ὑπόγειον εἶναι σῶον καὶ ἀκέραιον. Διατί; διότι εἰσὶν ἐντὸς δοχείων καὶ σκαλιδίων μικροσκοπικῶν ἅπαντα ταῦτα προπαρασκευασμένα ὑπὸ τῶν μεταβαλλόντων τὸν οἶκον τῆς θείας λατρείας, εἰς γελοῖον οἶκον ἐμπορίου.

Ἐφυγα ἀπὸ τὰ ἱερὰ τεμένη. Ἦτο ἡδὴ νύξ. Οἱ κώδωνες ἐσήμαναν τὴν ὀλονυκτίαν.

Ἐνόμισα ὅτι οἱ κώδωνες ἔδωκαν τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας. Ἠπατήθην. Ἦτο τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς νυκτός, τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐλευθέρων κατανύξεων... τῆς ἀκολασίας.

Οὐδὲ κεραίαν ἠλλαξάμεν τῶν ἀρχαίων ἐθίμων, καὶ τοὶ πολλὰ δισεκατομμύρια κεραίων ἐμακρύνθημεν αὐτῶν. Τότε αἱ Ἱερόδουλοι. Σήμερον αἱ Προσκυνητρίαι.

Τότε καὶ τώρα τὰ μεγαλειότερα ὄργια τελοῦνται ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς τελεταῖς.

Περισσότερον θὰ εὕρισκες ἐμὲ, ἂν μ' ἀνεζήτεις, εἰς τὸν παράδεισον, παρὰ τινα ἐλθοῦσαν εἰς Τήνον λόγῳ εὐλαβείας.

Ὁλαὶ αἱ στερούμεναι εἰς τὰ ἴδια εὐκαιρίας, ἤλθον εἰς Τήνον νὰ ζητήσωσι τοιαύτην. Καὶ τὴν εὐρον πλουσίως.

Ἐγεύθησαν καὶ ἠὲ χαριστήθησαν.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὅλοι σταυροκοποῦνται. Τί συμβαίνει; Ἐξέρχεται τῶν μυστηριωδῶν ὑπογείων τις, ὡς φρενήρης πηδῶν, καὶ δοξάζων τὸν θεόν.

—Τί τρέχει, ἐρωτῶ;

—Ἐνας τρελλὸς ἐξετρελλάθη, μοὶ ἀπαντᾷ κύριός τις ἐκ Σμύρνης.

—Εἶναι τὸ πρῶτον θαῦμα, ὅπερ ἐξετυπώθη ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου. Βλέπω ὅτι οἱ ἐπίτροποι ἐκτελοῦν ἀκριβῶς τὰ ἐν τῷ προγράμματί των προαγγελθέντα.

—Ἐγὼ νομίζω, μοὶ εἶπεν ὁ ξένος, ὅτι τώρα πράγματι ἐτρελλάθη αὐτός.

—Διατί;

—Διότι δὲν ἔπρεπε νὰ ξετρελλαθῇ, μέχρις οὐ λάβῃ τὸ διπλάσιον τῶν ὧσων ἔλαβε βεβαίως...

Ἰδοὺ ιδέα λαμπρά. Ἐπειδὴ ὅμως ἐφοβήθη μὴ τοὶ εἰς τοὺς τρελλοὺς συμβῇ τὸ τῶν δαιμονίων τῶν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελίου ἀναφερομένων, ἅτινα ἐξερχόμενα ἐκ τῶν ἐχόντων, εἰσέρχιντο εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας τοιαῦτα, ἔφυγα καὶ ἔφυγα μὲ τὰ σωστά μου εἰς Σῦρον, μὴ θέλων νὰ λάβω μείζονα τῶν πάνηγύρεων ιδέαν, ἀλλ' οὐδὲ κρείσσονα, ἀφ' οὗ καὶ τὴν τελευταίαν τὸ ἀτυχές μου βάλαντιον ὑπέστη ἀφαίμαξιν ἀπὸ τοὺς λεμβούχους τῆς Τήνου, οἳ δὲν εἶχεν ὑποστῇ ἀπὸ τοὺς ξενοδόχους ἢ μάλλον ξενοδιώκτας τῆς.

Bec.

(ΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.